

Trinitatis søndag

Trinitatis søndag den 12. juni 2022 kl. 9.30 i Græshave kirke med nadver
og kl. 11.00 i Vestenskov kirke med nadver

748 Nu vågne alle Guds fugle små

355 Gud har fra evighed givet sin Søn os til Herre

364 Al magt på jorden og i Himlen

435 Aleneste Gud i Himmerig

346 Vel mødt, I kristne fromme (mel: Zinck)

Nadversalme: 474 Jesus Krist

Prædikant: Henrik Gade Jensen

I dagens tekst hører vi om missionsbefalingen. Jesus siger til sine disciple:
gå ud i verden og gør alle folkeslagene til mine disciple.

Det er en central del af Kristendommen: at der skal missioneres.

x

I dag er det mest virksomheder, firmaer, private eller offentlige
institutioner, der har en mission. Det, der er deres opgave. Og de er ikke
bange for at formulere deres mission i fine og forpligtende ord.

Hvis man googler ordet 'mission', kommer der mange virksomheders og
firmaers hensigtserklæringer frem som de første og fleste fund.

Mange af kirkens centrale begreber lever i bedste velgående udenfor
kirkens rum. Synd famler mange teologer med og nogle mener ligefrem
det er forældet, men udenfor kirken har der aldrig nogensinde været så
meget fokus på synd, de mindste antydninger, enhver gnist, et muligt
anstrøg, men nu kaldes det krænkelse eller metoo. Men det svarer nok
nogenlunde til hvad de mest fanatiske munke førhen kunne se som synd.

Missionen er kirken i dag meget forsigtig med. Kirken er tilbageholdende,
måske lidt frygtsom for at tale om og udøve mission.

For tanken om mission forudsætter, at man har noget at missionere, dvs. at man tror på det budskab, som man gerne vil meddele andre og inspirere andre med.

Det er her, det er svært for kristne i dag at mande sig op til at vedstå, at vi har et budskab, som er bedre end alt andet, og som derfor bør høres og forstås af andre mennesker.

Der er en stærk tendens til relativisme i tidsånden, som betyder, at alle synspunkter og religioner kan være lige gode og lige rigtige, og det derfor er forkert at opfatte noget som mere sandt eller rigtigt. Vi tror alle på den samme Gud.

Ja, så virker det måske ligefrem anmassende og en smule selvhævdende at ville missionere, fordi man så antager sit eget for det rigtige, som andre bør lytte til og gerne annamme.

x

Mission har også fået en dårlig klang, fordi meget mission i 1800-tallet gik voldsomt for sig, og stod i ledtog med imperiale magters ønske om at underlægge sig territorier. De europæiske stormagters kolonisering af Afrika og dele af Asien skete med gevær og kanoner, og i kølvandet fulgte missionærer, der skulle prøve at gøre de såkaldt indfødte til kristne mennesker.

Så "mission" er – alt i alt - blevet noget slidt. Og derfor fik ordet "mission" en dårlig klang.

Det er synd.

For fra begyndelsen blev det kun tænkt som en fredelig proces.

Mission betyder *sendelse*, og at missionere betyder at sende budskabet ud i verden. Og det gælder ikke kun om at sende et brev eller i dag en mail eller sms, men sendelsen er stærkt personlig. Den skulle bringes ud i verden af personer, der selv troede fast på budskabet, og gennem deres vidnesbyrd skulle andre påvirkes og gerne omvendes.

Disciplene skulle gå ud i verden og fortælle om Jesus Kristus som Guds søn og forkynde det evangelium, som han selv havde forkyndt for disciplene.

Og hvis mennesker ville antage Kristus som Guds søn, så døbe dem i faderens, sønnens og helligåndens navn.

X

Det var også den måde, som vi blev kristne på her i Danmark.

Udenfor døren til våbenhuset ved Tillitse Kirke står en runesten. Den er fra ca. 1050.

Den vidner med sin tekst om, at menneskene her på egnen allerede den gang var kristne. "Eskil Sulkesøn lod denne sten rejse efter sig selv. Altid vil stande, mens stenen lever, denne mindeskrift, som Eskil gjorde. - Krist og Sankt Mikael hjælpe hans sjæl."

Sådan står der og den sidste sætning viser, at menneskene her på Lolland på det tidspunkt var gået over til kristendommen. Krist hjælpe hans sjæl!

Før da var danskerne, eller lollikkerne – ved ikke hvad vi skal kalde de mennesker, der boede her dengang – hedninger med guder som Tor og Odin og måske med menneskeofringer og voldsprægede ritualer. Eller måske er det en mere overdreven fortælling. Jeg ved det ikke.

Men fra det sydligere Europa kom munke op. Ansgar er den kendteste, men der var også andre. Det må have været modige mænd, de første, der vandrede her op til de lidt vilde vikinger, krigsmænd, sikkert ret rå og voldsomme.

Hvorfor gjorde de det?

Vi ved det ikke. Måske for at følge den missionsbefaling, som vi hører om i teksten i dag?

Munkene var så overbeviste om at følge i disciplenes spor, at de måtte op i det høje nord, op til Danmark og de øvrige nordiske lande for at omvende os, gøre os kristne, og måske også for det, som de opfattede som det samme: civilisere os.

Jellingstenen, den store og berømte af de to, i Jelling ved Jylland er kun ca. 60-70-80 år ældre end vores i Tillitse. Den er kaldt Danmarks dåbsattest, fordi kong Harald Blåtand skrev på stene, at han samlede Danmark og

gjorde danerne kristne. Og på den ene af stenens tre sider er der indhugget et korsfæstelsesbillede af Kristus.

X

Dengang var mission også en kulturkamp mod alskens overtro på varsler og jærtegn og at kunne læse en mening ud af naturen.

For troen på Fader, Søn og Helligånd erstattede også troen på hule træer og kloge koner og en masse symboler, som blev tillagt betydning.

Missionen medførte faktisk mere fornuft, mere overordnet tro på den almægtige Gud, og så mere mistro i det nære til tegn og varsler.

x

I dag er kirken lidt tilbageholdende med mission.

Til gengæld er erhvervslivets virksomheder fulde af "missioner".

Det er måske også en del af missionsudviklingen. Vi missioner i dagens Danmark meget mere gennem virksomheder og organisationer, der stiller krav til sig selv og hinanden om gennemsigtighed, ordentlighed, fairness, respekt for miljø og natur.

Det er faktisk også mission, og mission helt i Jesu ånd.

Virksomheder døber ikke, og de der formulerer virksomhedernes missioner har aldrig hørt om treenigheden. Alligevel er det en slags kristen mission, i de krav der stilles.

X

Ingen her i kirken kan have noget imod, at kirkens budskab knopskyder sig og forskyder sig ud i samfundet omkring, så "missionen" overtages af firmaer, selskaber, virksomheder. Eller at der fokuseres på synd, også som allehånde krænkelser. I princippet er det fint.

Men det vil altid kun have en stakket frist.

Kilden er kirken.

Og den må ikke tørre ud.

Det afgørende er, om vi her i kirken, vi der er døbt og lytter til evangeliet, at vi føler os forpligtet på den sandhed, der lyder i evangeliet og lader den sandhed være vores inspiration og tro i dagliglivet.

For kirken med kristendommen er kilden, der skal give fundament og basis for alt det øvrige.

AMEN